

Bogusław Abramek

Strobin, gm. Konopnica, woj. sieradzkie. Stanowisko 3a

Informator Archeologiczny : badania 14, 131-132

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Łącznie na cmentarzysko składało się 68 grobów ciałopalnych ze znaczną przewagą jamowych. Część południowa stanowiska zniszczona została przez wkopy spowodowane wybieraniem piasku. Przebadano łącznie powierzchnię 1450 m², z czego niezniszczona część cmentarzyska zajmowała około 700 m². Największe skupienie grobów znajdowało się w centralnej i południowej partii stanowiska.

Obiekty grobowe zalegały płytko pod powierzchnią ziemi, na głębokości 20-40 cm, w większości ich górne partie zniszczone były przez orkę oraz korzenie drzew i zarośli.

W wyposażeniu grobowym przeważały ozdoby i części stroju, nie znaleziono elementów uzbrojenia. Ciekawymi znaleziskami były dwie monety brązowe - Marka Aureliusza i Faustyny Starszej, niestety zalegały one poza obiektami grobowymi i nie mogły stanowić wyznaczników chronologicznych.

Na podstawie zabytków metalowych oraz ceramiki i ogólnej charakterystyki pochówków cmentarzysko datować można na okres II-IV w.n.e., tj. fazy C₂ - C₃ okresu wpływów rzymskich.

Badania zostały zakończone.

SOBKÓW
woj. kieleckie

patrz
okres nowożytny

STARY ZAMEK, gm. Sobótka
woj. wrocławskie
Stanowisko 5

patrz
wczesne średniowiecze

STROBIN, gm. Konopnica
woj. sieradzkie
Stanowisko 3a

Muzeum Ziemi Wieluńskiej
w Wieluniu

Badania prowadził mgr Bogusław Abramek,
Finansował WKZ w Sieradzu. Jedenasty
sezon badań, Osada z fazy B2 okresu
rzymskiego.

Kontynuowano prace na terenie drugiego członu osady około 60 m na południe od stanowiska 3.

Rezultatem badań było odkrycie dalszych dwóch chat oraz 82 palenisk. Obie były w zasadzie budowlami naziemnymi kształtu prostokątnego, orientowanymi wzdłuż linii E-W. Ilość oraz sposób rozmieszczenia dołków słupowych wskazują, że chaty wzniesiono w konstrukcji sumikowo-łątkowej a dwuspadowy dach wsparto na sochach. Chaty były niewielkie. Pierwsza liczyła 4 m długości i 2,80 m szerokości, druga 3,20 m długości i 2,00 m szerokości. W wypełniskach chat znajdowano ułamki naczyń ręcznie lepionych,

niewielkie bryły żuźla i kawałki kości zwierzęcych. Materiał w sumie mniej zróżnicowany i skromniejszy niż w chatach pierwszego członu osady.

Paleniska miały układ rzędowy. Poszczególne rzędy układały się wzdłuż linii E-W, a więc podobnie jak chaty. Układ ten miejscami był zakłócony przez paleniska młodsze, które wkopywano często w obiekty starsze. Dominowały paleniska kształtu prostokątnego o nieckowatym przekroju z brukiem kamiennym umieszczonym zwykle pośrodku głębokości. W paleniskach zachowały się duże fragmenty przepalonych bierwion układanych poziomo, skośnie oraz pionowo. Kamienie kładziono na palące się drzewo, efektem czego jest ich przepalenie. W wypełniakach palenisk spotykano ułamki naczyń, bryły żuźla i kości zwierzęce, przy czym niektóre z nich były przepalone. Wydaje się, że paleniska spełniały funkcje zarówno gospodarcze jak i produkcyjne. Interesującym problemem jest ich rozplanowanie oraz dość jednolita orientacja. Przebadana dotąd część drugiego członu osady w Strobieniu wskazuje, że i tutaj mamy do czynienia z zorganizowanym układem przestrzennym jak na stanowisku 3. Porównanie ceramiki prowadzi do wniosku, iż oba człony omawianej osady były sobie współczesne, przy czym człon drugi miał - jak się wydaje w świetle dotychczasowych odkryć - charakter bardziej produkcyjny.

STRONIE, gm. Stryszów
woj. bielsko-bialskie
Stanowisko 3

patrz
wczesne średniowiecze

TĄDÓW DOLNY
woj. sieradzkie
Stanowisko 2

patrz
epoka brązu

TĄDÓW DOLNY, gm. Warta
woj. sieradzkie
Stanowisko 7

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Szczecinie

Badania prowadził mgr Ryszard Rogosz,
przy udziale mgr Eugeniusza Wilgockiego.
Finansowała Okręgowa Dyrekcja Gospodarki
Wodnej w Poznaniu. Pierwszy sezon badań,
Osada kultury przeworskiej /okres późno-
lateński i późnorzymski/.

Stanowisko badane było w ramach programu prac archeologicznych prowadzonych na terenie zbiornika wodnego w Jeziorsku. Usytuowane na wschodnim stoku wzniesienia stanowiącego lewy brzeg niziny doliny Warty. Stanowisko rozpoznane w trakcie badań powierzchniowych, geofizycznych i wiertniczych. Zrealizowano wykop szeroko-płaszczyznowy, prostopadły do skłonu wzniesienia o powierzchni 2000 m².